

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Zuzanou Ciprýnovou ve věci

žalobkyně

Jindřichohradecké místní dráhy, a. s., IČO 625 09 870
sídlem Nádražní 203, Jindřichův Hradec

zastoupená advokátem JUDr. Alešem Dvouletým
sídlem Londýnská 674/55, Praha 2 - Vinohrady

proti
žalovaným

1. Ing. Jan Š., narozený xxx
bytem xxx, xxx

zastoupený advokátem Mgr. Bc. Petr Špetlák
sídlem Okružní 350, 391 11 Planá nad Lužnicí

2. Bc. Jan H., narozený xxx
bytem xxx, xxx

zastoupený advokátem Mgr. Martin Severa
sídlem Ve studeném 5, 147 00 Praha 4

3. Ing. Igor H., narozený xxx
bytem xxx, xxx

zastoupený advokátem Mgr. Bc. Petr Špetlák
sídlem Okružní 350, 391 11 Planá nad Lužnicí

4. Ivan Š., narozený xxx
bytem xxx, xxx

zastoupený advokátem Mgr. Martin Severa
sídlem Ve studeném 5, 147 00 Praha 4

o zaplacení částky 4.819.395,60 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žaloba na zaplacení částky 4.819.395,60 Kč s příslušenstvím **se zamítá.**
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovaným 1 a 3 k rukám jejich právního zástupce na náhradě nákladů řízení částku 433 509, 30 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovaným 2 a 4 k rukám jejich právního zástupce na náhradě nákladů řízení částku 430 070,30 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

- 1 Žalobou podanou 5. června 2015 u zdejšího soudu se žalobkyně domáhá po žalované zaplacení částky 4.819.395,60 Kč. Uvedla, že žalovaní byli členy představenstva nebo dozorčí rady žalobkyně; konkrétně první žalovaný byl členem představenstva v době od 10. ledna 1995 do 24. února 2012, z toho v době od 3. října 2000 do 7. listopadu 2011 byl jeho předsedou; druhý žalovaný byl členem představenstva v době od 24. května 2010 do 14. listopadu 2013; třetí žalovaný byl členem dozorčí rady v době od 3. října 2000 do 24. května 2010; čtvrtý žalovaný byl členem představenstva v době od 3. října 2000 do 7. listopadu 2011.
- 2 Dále uvedla, že žalovaní porušili při výkonu svých funkcí povinnosti. Jednak zákaz konkurence, který porušili tím, že zprostředkovali obchody pro Družstvo REKOVA, družstvo, IČO 260 84 562, sídlem Geologická 1062/2b, Praha 5 - Hlubočepy, a tím, že se účastnili na podnikání Družstva REKOVA, družstvo, když v téže době byli první, druhý a třetí žalovaní členy tohoto družstva (a když o této skutečnosti čtvrtý žalovaný věděl), i přesto, že Družstvo REKOVA, družstvo mělo v té době obdobné předměty podnikání. Jednak povinnost jednat s péčí řádného hospodáře, když pro žalobkyni sjednali u Družstva REKOVA, družstvo vykonání činností, které mohla žalobkyně vykonat sama vlastními silami, a když za žalobkyni nevymáhali prospěch získaný porušením zákazu konkurence. K tomu dodala, že i kdyby šlo o činnosti, které by žalobkyně nebyla schopna provést vlastními silami a jejichž provedení by bylo potřeba sjednat u třetí osoby, pak Družstvo REKOVA, družstvo nebylo vhodným kandidátem k jejich provedení, když v té době nemělo žádné pracovní, technické, ani prostorové kapacity pro jejich provedení. To podle žalobce potvrzuje i skutečnost, že Družstvo REKOVA, družstvo tyto činnosti vykonalo i za využití zaměstnanců žalobkyně.
- 3 Dále uvedla, že v souvislosti s těmito porušeními povinností ze strany žalovaných vznikla žalobkyni škoda ve výši 4.819.395,60 Kč, která představuje 20 % z částky 24.096.978 Kč. Uvedla, že částka 24.096.978 Kč představuje součet úhrad žalobkyně ve prospěch Družstva REKOVA, družstvo za činnosti vykonané tímto družstvem pro žalobkyni v době od 4. ledna 2006 do 19. července 2011, konkrétně za modernizaci a opravu lokomotivy T 47.005, opravu vozu PX, opravu vozu Balm, opravu vozu Balm/ú 660, modernizaci motorového vozu M 27.001, opravu

vozu Balm/ú 635, opravu lokomotivy T 47.005, opravu parní lokomotivy, opravu vagonu s občerstvením, modernizaci vozů Balm/ú 632 a Balm/ú 639, prohlídku a zkoušku kotle parní lokomotivy U 38.002, modernizaci lokomotivy T 47.019, modernizaci lokomotivy T 47.013, opravu podvozku lokomotivy T 47.019, modernizaci lokomotivy T 47.013, opravu lokomotivy T 47.018, opravu vozu Balm/ú 655 a opravu vozu Balm/ú 655. K tomu dodala, že všechny tyto opravy a modernizace si mohla žalobkyně provést svépomocí, protože by tak za jejich provedení nemusela platit Družstvu REKOVA, družstvo. Žalobkyně byla ostatně realizátorem všech těchto oprav a modernizací. Uzavřela, že všechny tyto úhrady chápe jako škodu, neboť není patrné, jaké věcné protiplnění na ně od Družstva REKOVA, družstvo obdržela. Podle ní byly těmito úhradami pouze vyvedeny finanční prostředky z žalobkyně.

- 4 Žalovaní s nárokem uplatněným žalobou zcela nesouhlasili a navrhli, aby byla žaloba zamítnuta. Ve svých vyjádřeních uvedli, že nároky uplatněné žalobkyní v žalobě jsou již promlčené, že při výkonu svých funkcí neporušili ani zákaz konkurence, když není naplněna žádná jeho skutková podstata, ani svou povinnost jednat s péčí řádného hospodáře, a když žalobkyně nijak neprokázala výši údajné způsobené škody. Pokud jde o námitku promlčení, uvedli, že Ing. Boris Č., narozený xxx, nynější statutární ředitel žalobkyně a člen její správní rady, a Ing. Petr Č., narozený xxx, nynější předseda správní rady žalobkyně, byli v posuzované době členy dozorčí rady žalobkyně, protože jim byly všechny skutečnosti týkající se předmětných činností známy od počátku. Úkolem členů dozorčí rady je dohlížet na výkon působnosti představenstva a že členové dozorčí rady jsou oprávněni nahlížet do všech dokladů. Pokud jde o obranu, že žalobkyně neprokázala výši údajné způsobené škody, potom uvedli, že Družstvo REKOVA, družstvo provedlo pro žalobkyni předmětné činnosti za výhodnějších podmínek než jiné subjekty, které se o provedení předmětných činností ucházely. Dodali ještě, že není pravdou, že by si žalobkyně mohla předmětné činnosti provést svépomocí, když nedisponuje potřebnými veřejnoprávními povoleními, personálem a vybavením a když si i v současnosti zajišťuje řadu odborných činností, jako například modernizaci drážních vozidel, údržbu a opravy historických vozidel a údržbu, opravy a modernizaci dráhy, prostřednictvím třetích osob – například společnost 4RAIL, a. s., IČO 291 14 179, sídlem Okružní 756, České Budějovice, společnost Strojírny místních drah, s. r. o., IČO 281 54 967, sídlem Geologická 1062/2b, Praha 5 – Hlubočepy, 1. Kolínská lokomotivní s. r. o., IČO 274 58 806, sídlem Pražská 325, Kolín, a SVARKOV s. r. o., IČO 274 66 809, sídlem Dřevěnice 55. Dodali, že po celou dobu své účasti v Družstvu REKOVA, družstvo nezískali žádný, ať přímý nebo nepřímý, majetkový prospěch.
- 5 Na základě shodných tvrzení účastníků, jakož i na základě skutečností zjištěných při provádění důkazů a skutečností obecně známých nebo známých zdejšímu soudu z jeho dosavadní činnosti dospěl zdejší soud ke skutkovým závěrům, že žalobkyně je akciovou společností založenou v roce 1995 a že v posuzované době, tj. v letech 2005 až 2011, měla tříčlenné představenstvo a devítičlennou, resp. od 24. května 2010 šestičlennou, dozorčí radu (stanovy žalobkyně z 3. října 2000; stanovy žalobkyně ze 14. listopadu 2007; stanovy žalobkyně z 24. května 2010), přičemž
- první žalovaný byl členem představenstva žalobkyně v době od 10. ledna 1995 do 24. února 2012, z toho v době od 3. října 2000 do 7. listopadu 2011 byl předsedou představenstva,
  - druhý žalovaný byl členem představenstva žalobkyně v době od 3. října 2000 do 14. listopadu 2013,
  - třetí žalovaný byl členem dozorčí rady v době od 3. října 2000 do 24. května 2010, a
  - čtvrtý žalovaný byl členem představenstva v době od 3. října 2000 do 7. listopadu 2011 (úplný výpis z obchodního rejstříku ohledně žalobkyně).

K tomu zdejší soud dodává, že současně zjistil, že po celou posuzovanou dobu, tj. v letech 2005 až 2011 byl předsedou dozorčí rady Ing. Petr Č. a členem dozorčí rady Ing. Boris Č. (úplný výpis z obchodního rejstříku ohledně žalobkyně).

6 Dále dospěl zdejší soud ke skutkovým tvrzením, že Družstvo REKOVA, družstvo je družstvem založeným v roce 2004, které mělo v době svého vzniku pět členů, z toho tři byli první, druhý a třetí žalovaný, každý se členským vkladem ve výši 10.000 Kč (notářský zápis JUDr. Marie Rokoské, notářky v Pelhřimově, NZ 247/2004, N 250/2004 z 13. prosince 2004; notářský zápis JUDr. Marie Rokoské, notářky v Pelhřimově, NZ 248/2004, N 250/2004 z 13. prosince 2004; úplný výpis z obchodního rejstříku ohledně Družstva REKOVA, družstvo).

7 K tomu zdejší soud poznamenává, že současně dospěl ke skutkovým závěrům, že předmětem podnikání žalobkyně byly nebo jsou činnosti:

provozování dráhy a drážní dopravy, hostinská činnost, reklamní činnost, zprostředkovatelská činnost, polygrafická výroba, ubytovací služby výroba, instalace a opravy elektrických strojů a přístrojů, elektronických a telekomunikačních zařízení, nákup, prodej a skladování paliv a maziv, výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, provádění staveb, jejich změn a odstraňování a prodej kvasného lihu, konzumního lihu a lihovin (úplný výpis z obchodního rejstříku ohledně žalobkyně)

a že předmětem podnikání Družstva REKOVA, družstvo byly nebo jsou činnosti:

zprostředkování obchodu a služeb, velkoobchod, přípravné práce pro stavby, zednictví, tesařství, truhlářství, zámečnictví, výroba drážních hnacích vozidel a drážních vozidel na dráze tramvajové, trolejbusové a lanové a železničního parku, pokrývačství, podlahářství, nástrojářství, výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona a montáž, opravy, revize a zkoušky tlakových zařízení a nádob na plyny (úplný výpis z obchodního rejstříku ohledně Družstva REKOVA, družstvo).

8 Dále dospěl zdejší soud ke skutkovým závěrům, že v době od 4. ledna 2006 do 19. července 2011 provedlo Družstvo REKOVA, družstvo pro žalobkyni následující činnosti

- a. opravu a modernizaci lokomotivy T 47.005, za kterou byla 28. července 2006 Družstvem REKOVA, družstvo vyúčtována částka 1.047.187 Kč (bez DPH), která byla žalobkyní uhrazena, a 21. listopadu 2006 částka 1.077.187 Kč (bez DPH), která byla žalobkyní rovněž uhrazena (faktura č. 26001 spolu s dokladem o úhradě; faktura č. 26002 spolu s dokladem o úhradě; faktura č. 26004 spolu s dokladem o úhradě; faktura č. 26005 spolu s dokladem o úhradě),
- b. opravu vozu PX, za kterou byla 25. dubna 2007 Družstvem REKOVA, družstvo vyúčtována částka 533.860 Kč (bez DPH), která byla následně žalobkyní uhrazena (faktura č. 27001 spolu s dokladem o úhradě),
- c. opravu vozu Balm, za kterou byla 25. dubna 2007 Družstvem REKOVA, družstvo vyúčtována částka 308.640 Kč (bez DPH), která byla následně žalobkyní uhrazena (faktura č. 27002 spolu s dokladem o úhradě),
- d. opravu vozu Balm/ú 660, za kterou byla 19. září 2007 Družstvem REKOVA, družstvo vyúčtována částka 475.200 Kč (bez DPH), která byla následně žalobkyní uhrazena (faktura č. 27005 spolu s dokladem o úhradě),
- e. modernizaci motorového vozu M 27.001, za kterou byla 22. listopadu 2007 Družstvem REKOVA, družstvo vyúčtována částka 600.220 Kč, která byla následně žalobkyní uhrazena, a 8. prosince 2008 částka 1.240.000 Kč, která byla následně žalobkyní rovněž uhrazena (faktura č. 27006 spolu s dokladem o úhradě; faktura č. 27007 spolu s dokladem o úhradě; faktura 27010 spolu s dokladem o úhradě; faktura č. 28010),

- f. opravu vozu Balm/ú 635, za kterou byla 10. prosince 2007 Družstvem REKOVA, družstvo vyúčtována částka 30.350 Kč (bez DPH), která byla následně žalobkyní uhrazena (faktura č. 27011 spolu s dokladem za úhradou),
  - g. opravu lokomotivy T 47.005, za kterou byla 8. února 2008 Družstvem REKOVA, družstvo vyúčtována částka 24.850 Kč (bez DPH), která byla následně žalobkyní uhrazena (faktura č. 28001 spolu s dokladem o úhradě),
  - h. opravu parní lokomotivy, za kterou byla 30. června 2008 Družstvem REKOVA, družstvo vyúčtována částka 48.840 Kč (bez DPH), která byla následně žalobkyní uhrazena (faktura č. 28003 spolu s dokladem o úhradě),
  - i. opravu vagonu s občerstvením, za kterou byla 30. června 2008 Družstvem REKOVA, družstvo vyúčtována částka 655.429,68 Kč (bez DPH), která byla následně žalobkyní uhrazena (faktura č. 28004 spolu s dokladem o úhradě),
  - j. modernizaci vozů Balm/ú 632 a Balm/ú 639, za kterou byla 1. prosince 2008 Družstvem REKOVA, družstvo vyúčtována částka 736.360 Kč (bez DPH), která byla následně žalobkyní uhrazena (faktura č. 28007 spolu s dokladem o úhradě; faktura č. 28009 spolu s dokladem o úhradě),
  - k. prohlídku a zkoušku kotle parní lokomotivy U 38.002, za kterou byla 19. března 2006 Družstvem REKOVA, družstvo vyúčtována částka 28.150 Kč (bez DPH), která byla následně žalobkyní uhrazena (faktura č. 29005 spolu s dokladem o úhradě),
  - l. modernizaci lokomotivy T 47.019, za kterou byla 4. srpna 2009 Družstvem REKOVA, družstvo vyúčtována celkem částka 4.828.400 Kč, která byla následně žalobkyní uhrazena (faktura č. 29002 spolu s dokladem o úhradě; faktura č. 29004 spolu s dokladem o úhradě; faktura č. 29006 spolu s dokladem o úhradě, faktura č. 29011 spolu s dokladem o úhradě; faktura č. 29018 spolu s dokladem o úhradě),
  - m. modernizaci lokomotivy T 47.013, za kterou byla 15. prosince 2009 Družstvem REKOVA, družstvo vyúčtována celkem částka 2.500.000 Kč (bez DPH), která byla žalobkyní uhrazena (faktura č. 29024 spolu s dokladem o úhradě; faktura č. 29029),
  - n. opravu podvozku lokomotivy T 47.019, za kterou byla 25. září 2009 Družstvem REKOVA, družstvo vyúčtována celkem částka 163.538 Kč (bez DPH), která byla žalobkyní uhrazena (faktura č. 29025 spolu s dokladem o úhradě),
  - o. modernizaci lokomotivy T 47.013, za kterou byla 26. května 2010 Družstvem REKOVA, družstvo vyúčtována celkem částka 5.571.970 Kč (bez DPH), která byla žalobkyní uhrazena (faktura č. 201004; faktura č. 201013; faktura č. 201015 spolu s dokladem o úhradě),
  - p. opravu lokomotivy T 47.018, za kterou byla 29. září 2010 Družstvem REKOVA, družstvo vyúčtována částka 78.395 Kč (bez DPH), která byla následně žalobkyní uhrazena (faktura č. 201017 spolu s dokladem o úhradě),
  - q. opravu vozu Balm/ú 655, za kterou byla 30. prosince 2010 Družstvem REKOVA, družstvo vyúčtována částka 1.233.000 Kč (bez DPH), která byla následně žalobkyní uhrazena (faktura č. 201022 spolu s dokladem o úhradě),
  - r. opravu vozu Balm/ú 655, za kterou byla 19. července 2011 Družstvem REKOVA, družstvo vyúčtována částka 1.493.368 Kč (bez DPH), která byla následně žalobkyní uhrazena (faktura č. 201107 spolu s dokladem o úhradě).
- 9 Pokud jde o další tvrzení žalobkyně a další důkazy navržené žalobkyní k prokázání jejích tvrzení, které jsou obsaženy v podání doručeném zdejšímu soudu 11. března 2019, potom zdejší soud k těmto tvrzením nepřihlédl a tyto navržené důkazy neprovedl, neboť žalobkyně uvedla tato

tvrzení a označila tyto důkazy po uplynutí lhůty stanovené jí k tomu zákonem při předvolání k prvnímu jednání ve spojení s usnesením zdejšího soudu vydaným během prvního jednání o stanovení dodatečné lhůty k doplnění tvrzení a k označení důkazů k jejich prokázání (poučení soudu 23.10.2018 x lhůta stanovena 30 dnů od 23.10.2018 x řízení doplněno 24.12.2018).

- 10 Dále zdejší soud poznamenává, že důkazy navržené žalovanými (dva novinové články týkající se žalobkyně) nebyly provedeny pro jejich nadbytečnost.
- 11 Protože je věc posuzována poté, co nabyl účinnosti zákon č. 89/2012 Sb., zdejší soud konstatuje, že se řídí § 3028 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb. a věc posuzuje podle hmotněprávních předpisů platných do 31. prosince 2013 a postupuje přitom podle procesních předpisů platných do 31. prosince 2013.
- 12 Podle § 196 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník v platném znění (dále jako „obch. zák.“) ve spojení s §§ 65 a 200 odst. 3 obch. zák. platí, že nevyplývá-li ze stanov nebo z usnesení valné hromady další omezení, člen představenstva a člen dozorčí rady nesmí (a) podnikat v oboru stejném nebo obdobném oboru podnikání společnosti ani vstupovat se společností do obchodních vztahů, (b) zprostředkovávat nebo obstarávat pro jiné osoby obchody společnosti, (c) účastnit se na podnikání jiné společnosti jako společník s neomezeným ručením nebo jako ovládající osoba jiné osoby se stejným nebo podobným předmětem podnikání a (d) vykonávat činnost jako statutární orgán nebo člen statutárního nebo jiného orgánu jiné právnické osoby se stejným nebo s obdobným předmětem podnikání, ledaže jde o koncern, přičemž společnost je oprávněna požadovat, aby osoba, která tento zákaz porušila, vydala prospěch z obchodu, při kterém porušila zákaz konkurence, anebo převedla tomu odpovídající práva na společnost, přičemž je současně oprávněna domáhat se náhrady takto vzniklé škody.
- 13 Z § 194 odst. 5 obch. zák. ve spojení s § 200 odst. 3 obch. zák. se podává, že členové představenstva a členové dozorčí rady jsou povinni vykonávat svou působnost s péčí řádného hospodáře a zachovávat mlčenlivost o důvěrných informacích a skutečnostech, jejichž prozrazení třetím osobám by mohlo společnosti způsobit škodu, přičemž je-li sporné, zda člen představenstva jednal s péčí řádného hospodáře, nese důkazní břemeno o tom, že jednal s péčí řádného hospodáře, tento člen představenstva, přičemž ti členové představenstva, kteří způsobili společnosti porušením právních povinností při výkonu působnosti představenstva škodu, odpovídají za tuto škodu společně a nerozdílně a přičemž smlouva mezi společností a členem představenstva nebo ustanovení stanov vylučující nebo omezující odpovědnost člena představenstva za škodu jsou neplatné, a že členové představenstva odpovídají za škodu, kterou způsobili společnosti plněním pokynu valné hromady, jen je-li pokyn valné hromady v rozporu s právními předpisy.
- 14 Podle § 373 obch. zák. platí, že kdo poruší svou povinnost ze závazkového vztahu, je povinen nahradit škodu tím způsobenou druhé straně, ledaže prokáže, že porušení povinností bylo způsobeno okolnostmi vylučujícími odpovědnost. Okolností vylučující odpovědnost se potom podle § 374 obch. zák. rozumí překážka, jež nastala nezávisle na vůli povinné strany a brání jí ve splnění její povinnosti, jestliže nelze rozumně předpokládat, že by povinná strana tuto překážku nebo její následky odvrátila nebo překonala, a dále, že by v době vzniku závazku tuto překážku předvídala.
- 15 Podle § 387 odst. 1 a 2 obch. zák. platí, že všechna práva ze závazkových právních vztahů s výjimkou práva vypovědět smlouvu uzavřenou na dobu neurčitou se promlčí uplynutím doby stanovené zákonem.

- 16 Z § 397 obch. zák. se podává, že nestanoví-li zákon pro jednotlivá práva jinak, činí promlčecí doba čtyři roky.
- 17 Z § 398 obch. zák. se podává, že u práva na náhradu škody běží promlčecí doba ode dne, kdy se poškozený dozvěděl nebo mohl dozvědět o škodě a o tom, kdo je povinen k její náhradě; končí však nejpozději uplynutím 10 let ode dne, kdy došlo k porušení povinnosti.
- 18 Podle § 388 odst.1 obch. zák. platí, že promlčením právo na plnění povinnosti druhé strany nezaniká, nemůže však být přiznáno nebo uznáno soudem, jestliže povinná osoba namítne promlčení po uplynutí promlčecí doby.
- 19 Podle §§ 153 odst. 1 a 154 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád v platném znění (dále jako “obč. soud. řád”) platí, že soud rozhoduje na základě zjištěného skutkového stavu věci , přičemž rozhodující je stav v době vyhlášení rozhodnutí.
- 20 Vzhledem k tomu, že se žalobkyně domáhá po žalovaných zaplacení částky 4.819.395,60 Kč, coby náhrady škody způsobené žalobkyni žalovanými, postupoval zdejší soud podle §§ 153 odst. 1 a 154 odst. 1 obč. soud. řádu a žalobu zamítl.
- 21 Protože byla žalovanými v průběhu řízení vznesena námitka promlčení, zabýval se zdejší soud nejdříve posouzením, zda není nárok žalobkyně ke dni podání žaloby promlčen. Žalobkyně se žalobou domáhá práva na náhradu škody, což je jedno z práv ze závazkových právních vztahů, pročez pro něj podle § 387 odst. 1 a 2 obch. zák. platí, že podléhá promlčení. Podle §§ 397 a 398 obch. zák. potom platí, že se promlčí uplynutím čtyř let ode dne, kdy se poškozený dozvěděl nebo mohl dozvědět o škodě a o tom, kdo je povinen k její náhradě, nejpozději však deset let ode dne, kdy došlo k porušení povinnosti.
- 22 Pro počátek běhu promlčecí doby u práva na náhradu škody vzniklé akciové společnosti pro porušení povinnosti člena představenstva je tudíž podle § 398 obch. zák. rozhodný okamžik, kdy se o této škodě a o tom, kdo ji způsobil dozví akciová společnost, čímž se podle ustálené soudní judikatury rozumí okamžik, kdy se o tom dozví člen statutárního orgánu (například rozsudek Nejvyššího soudu vydaný 2. září 2009 čj. 29 Cdo 3526/2007, rozsudek Nejvyššího soudu vydaný 15. září 2010 čj. 29 Cdo 2308/2009, rozsudek Nejvyššího soudu vydaný 29. srpna 2013 čj. 29 Cdo 3688/2011, rozsudek Nejvyššího soudu vydaný 26. května 2015 čj. 29 Cdo 3212/2013). Podíleli-li se na vzniku škody všichni členové představenstva akciové společnosti, potom se tím podle ustálené soudní judikatury rozumí okamžik, kdy se o vzniku škody a o tom, kdo ji způsobil, dozvěděla nebo mohla dozvědět osoba, která je oprávněna se tohoto práva za akciovou společnost nebo jejím jménem domáhat a která se na jejím vzniku současně nepodílela, v první řadě pak člen dozorčí rady (například rozsudek Nejvyššího soudu vydaný 29. května 2018 v právní věci vedené pod spisovou značkou 27 Cdo 1532/2017).
- 23 A protože žalobkyně ve svých podáních konstantně tvrdila, že dvě osoby, které byly po celou posuzovanou dobu členy její dozorčí rady, a to Ing. Petr Č. a Ing. Boris Č., nemají se vznikem žalobkyní tvrzené škody nic společného, dospěl zdejší soud k závěru, že běh promlčecí doby počal běžet ode dne, kdy se o škodě a o tom, kdo ji způsobil, dozvěděla dozorčí rada žalobkyně, konkrétně Ing. Petr Č. a Ing. Boris Č. Dozorčí rada je totiž kontrolní orgán, když podle § 197 odst. 1 obch. zák. je jejím úkolem dohlížet na výkon působnosti představenstva žalobkyně a na to, jak je představenstvem žalobkyně uskutečňována podnikatelská činnost žalobkyně. Za tím účelem je podle §§ 197 odst. 2 a 198 oprávněna nahlížet do všech dokladů a záznamů týkajících se činnosti společnosti, jakož i přezkoumávat účetní závěrky žalobkyně a předkládat své vyjádření o činnosti představenstva žalobkyně valné hromadě. Současně je podle § 199 odst. 2 obch. zák. a podle ustálené soudní judikatury dozorčí rada žalobkyně nadána oprávněním domáhat se vůči

členovi představenstva žalobkyně náhrady škody (například rozsudek Nejvyššího soudu vydaný 29. května 2018 č.j.27 Cdo 1532/2017). Byli to tedy tito dva členové dozorčí rady, tj. Ing. Petr Č. a Ing. Boris Č., kdo se při výkonu svých funkcí mohli nebo měli dozvědět o jednotlivých zakázkách Družstva REKOVA, družstvo a částkách, které toto družstvo za jejich provedení vyúčtovalo (vykonávali-li své funkce pečlivě a s péčí řádného hospodáře, určitě se o těchto zakázkách, vzhledem k výši jednotlivých plnění ze strany žalobkyně, dozvěděli). K tomu je nutno poznamenat, že skutečnost, že první, druhý a třetí žalovaný byli v posuzované době členy Družstva REKOVA, družstvo, byla informace veřejně dostupná, když seznam členů byl od vzniku tohoto družstva veřejně zpřístupněn v obchodním rejstříku.

24 Vzhledem ke všem výše řečeným skutečnostem proto nezbylo zdejšímu soudu než uzavřít, že pokud jde o žalobkyni tvrzený nárok na náhradu škody vzniklý v souvislosti s modernizací a opravou lokomotivy T 47.005, opravou vozu PX, opravou vozu Balm, opravou vozu Balm/ú 660, modernizací motorového vozu M 27.001, opravou vozu Balm/ú 635, opravou lokomotivy T 47.005, opravou parní lokomotivy, opravou vagonu s občerstvením, modernizací vozů vozů Balm/ú 632 a Balm/ú 639, prohlídkou a zkouškou kotle parní lokomotivy U 38.002, modernizací lokomotivy T 47.019, modernizací lokomotivy T 47.013, opravou podvozku lokomotivy T 47.019, modernizací lokomotivy T 47.013, opravou lokomotivy T 47.018, opravou vozu Balm/ú 655, tj. v souvislosti s činnostmi uvedenými v bodě 8. pod písm. a. až q. tohoto odůvodnění, potom je každý z těchto nároků promlčen (za předpokladu, že by byl každý z těchto nároků v řízení prokázán). Všechny tyto nároky totiž byly Družstvem REKOVA, družstvo vyúčtovány do 30. prosince 2010, tj. 30. prosince 2010 nebo dříve. Čtyřletá promlčecí lhůta potom uplynula 30. prosince 2014, tedy ještě před podáním žaloby (žalobu soud obdržel 5.6.2015). Proto zdejšímu soudu nezbylo než co do těchto nároků žalobu zamítnout, když se žalovaní úspěšně dovolali jejich promlčení, protože je nelze podle § 388 odst. 1 obch. zák. soudně přiznat. V rámci zásady hospodárnosti přitom zdejší soud již u těchto nároků nezkoumal, zda jejich existence byla v tomto řízení prokázána, neboť i kdyby jejich existence skutečně byla prokázána, nic by to nezměnilo na skutečnosti, že by je zdejší soud žalobkyni nepřiznal.

25 K tomu jen zdejší soud poznamenává, že tvrzení žalobkyně, že jde o jeden nárok na náhradu škody vzniklý z pokračujícího porušování povinností ze strany žalovaných, neshledal zdejší soud jako důvodné. Jak totiž bylo v rámci řízení zjištěno, každá činnost (tak jak jsou vyjmenovány v bodě 8. tohoto odůvodnění) vycházela ze samostatné objednávky žalobkyně (nebyl zjištěn opak) a byla Družstvem REKOVA, družstvo vyúčtována samostatně. Každá z nich tudíž představuje samostatný obchodní případ; dovozuje-li tedy žalobkyně z každé z nich vznik škody, promlčuje se každý nárok na její náhradu samostatně.

26 Jediný žalobou uplatněný nárok, který nebyl ke dni podání žaloby promlčen, tudíž je nárok vzniklý v souvislosti s opravou vozu Balm/ú 655, tj. v souvislosti s činností uvedenou v bodě 8. pod písm. r. tohoto odůvodnění. Jde totiž o nárok, který byl žalobkyni Družstvem REKOVA, družstvo vyúčtován 19. července 2011, k jehož promlčení by došlo teprve 19. července 2015, tedy až po podání žaloby. Proto zdejší soud pouze u tohoto nároku dále zkoumal, zda jeho existence byla v řízení prokázána.

27 Jak se podává z §§ 373 a 374 obch. zák., ke vzniku nároku na náhradu škody musí být naplněny čtyři předpoklady, a to (1) porušení povinnosti, (2) vznik škody, (3) příčinná souvislost mezi porušením povinnosti a vznikem škody a (4) neexistence okolnosti vylučující odpovědnost.

28 Nejdříve se zdejší soud zabýval druhým z těchto předpokladů, a to existencí škody. Žalobkyně spatřuje škodu v úhradách ve prospěch Družstva REKOVA, družstvo za činnosti vykonané tímto družstvem pro žalobkyni v době od 4. ledna 2006 do 19. července 2011, konkrétně za modernizaci a opravu lokomotivy T 47.005, opravu vozu PX, opravu vozu Balm, opravu vozu

Balm/ú 660, modernizaci motorového vozu M 27.001, opravu vozu Balm/ú 635, opravu lokomotivy T 47.005, opravu parní lokomotivy, opravu vagonu s občerstvením, modernizaci vozů Balm/ú 632 a Balm/ú 639, prohlídku a zkoušku kotle parní lokomotivy U 38.002, modernizaci lokomotivy T 47.019, modernizaci lokomotivy T 47.013, opravu podvozku lokomotivy T 47.019, modernizaci lokomotivy T 47.013, opravu lokomotivy T 47.018, opravu vozu Balm/ú 655 a opravu vozu Balm/ú 655. Samotnou škodu potom spatřuje v tom, že není patrné, jaké věcné protiplnění na ně od Družstva REKOVA, družstvo obdržela, když jde o činnosti, které si mohla žalobkyně provést svépomocí a nemusela tak za ně platit. Dodala, že realizátorem všech těchto činností byla sama žalobkyně. V průběhu řízení však žalobkyně toto své tvrzení neprokázala. Jednak žalobkyně neuvedla a neprokázala, ani jaké konkrétní práce byly předmětem jednotlivých činností vykonaných pro žalobkyni a vyúčtovaných žalobkyni Družstvem REKOVA, družstvo, ani že by byla schopna všechny tyto činnosti provést svépomocí. Pokud jde konkrétně o opravu vozu Balm/ú vyúčtovanou Družstvem REKOVA, družstvo 19. července 2011, potom žalobkyně neprokázala, jaké konkrétní práce byly v rámci této opravy pro žalobkyni ze strany Družstva REKOVA, družstvo vykonány, jakož i že bylo v možnostech žalobkyně vykonat všechny tyto práce svépomocí.

29 K tomu zdejší soud poznamenává, že tvrzení žalobkyně, že Družstvo REKOVA, družstvo nemělo v posuzované době vlastní zaměstnance, není pro prokázání existence žalobkyní tvrzené škody relevantní. Družstvo REKOVA, družstvo totiž mohlo tyto činnosti vykonat za pomoci subdodavatelů, případně za pomoci nasmlouvaných pracovníků s potřebnými živnostenskými oprávněními. Relevantní pro prokázání existence vzniku žalobkyní tvrzené škody není ani tvrzení, že tyto činnosti byly vykonávány v prostorách žalobkyně. V tomto případě totiž jde pouze o místo splnění smluvní povinnosti, přičemž v souladu se zásadou smluvní volnosti je ujednání místa splnění smluvní povinnosti ponecháno na vůli stran. K tomu jen soud poznamenává, že kolejová vozidla s atypickým (úzkorozchodným) rozchodem oproti zbytku železniční sítě lze přepravovat z místa na místo s obtížemi a vyššími náklady, což by mohlo odůvodňovat, že jako místo splnění smluvní povinnosti byly zvoleny prostory žalobkyně a nikoli jiné prostory.

30 Protože zdejší soud dospěl k závěru, že v řízení nebylo prokázáno naplnění jednoho z předpokladů pro vznik nároku na náhradu škody, konkrétně existence škody, nezbylo zdejšímu soudu než uzavřít, že nárok žalobkyně uplatněný žalobou není prokázán.

31 Na okraj a pro úplnost zdejší soud poznamenává, že v posuzované věci není naplněn ani první z těchto předpokladů, tj. porušení povinnosti ze strany žalovaných. Žalobkyně spatřovala naplnění tohoto předpokladu v tom, že žalovaní porušili své povinnosti zařizovat záležitosti žalobkyně s péčí řádného hospodáře, jak jim, coby členům představenstva, respektive členům dozorčí rady ukládá § 194 odst. 5 obch. zák., a to tím, že při výkonu své funkce porušili zákaz konkurence ve smyslu § 196 odst. 1 obch. zák., a tím, že následně jménem žalobkyně nevymáhali vydání prospěchu získaného porušením zákazu konkurence. V posuzované věci však ze strany žalovaných nedošlo k porušení zákazu konkurence, když není naplněna žádná ze skutkových podstat zákazu konkurence uvedených v § 196 odst. 1 obch. zák., protože a) žalovaní sami nepodnikali ve stejném nebo obdobném oboru podnikání žalobkyně a nevstupovali do obchodních vztahů s žalobkyní, protože b) žalovaní nezprostředkovali ani neobstarávali obchody společnosti pro jiné osoby, protože se c) žalovaní neúčastnili na podnikání jiné společnosti jako společníci s neomezeným ručením nebo jako ovládající osoby jiné osoby se stejným nebo podobným předmětem podnikání a protože d) žalovaní nevykonávali činnost jako statutární orgán nebo členové statutárního nebo jiného orgánu jiné právnické osoby se stejným nebo obdobným předmětem podnikání, nejde-li o koncern.

- 32 Nenaplnění první skutkové podstaty porušení zákazu konkurence (§ 196 odst. 1 písm. a) obch. zák.), zdejší soud dovozuje již ze skutečnosti, že jeho naplnění netvrdí ani žalobkyně, a dále ze skutečnosti, že jeho naplnění nebylo v řízení nijak prokázáno.
- 33 Nenaplnění druhé skutkové podstaty porušení zákazu konkurence (§ 196 odst. 1 písm. b) obch. zák.), zdejší soud dovozuje proto, že v řízení nebylo prokázáno, že by žalovaní zprostředkovávali nebo obstarávali obchody společnosti pro jinou osobu. K tomu zdejší soud poznamenává, že tímto případem porušení zákazu konkurence se myslí situace, kdy člen statutárního orgánu daný obchod neuzavřel pro společnost jako její statutární orgán, nýbrž by jako prostředník umožnil jeho realizaci jiným osobám, tedy například situace, kdy by určitou společnost oslovil zájemce o koupi zboží nabízeného touto společností a kdy by člen statutárního orgánu této společnosti namísto sjednání obchodu zájemce odkázal na konkurenci nabízející stejné zboží a sjednal s ním obchod s onou konkurencí. U sjednávání obchodů mezi žalobkyní a Družstvem REKOVA, družstvo, však nelze dovozovat naplnění tohoto případu porušení zákazu konkurence, jak činí žalobkyně, neboť uzavřením této smlouvy žalobkyni neušla žádná příležitost k uzavření obchodu. Neexistuje zde totiž žádná obchodní příležitost, kterou mohla žalobkyně získat a o kterou jednáním žalovaných přišla.
- 34 Nenaplnění třetí skutkové podstaty porušení zákazu konkurence (§ 196 odst. 1 písm. c) obch. zák.), zdejší soud dovozuje již proto, že u Družstva REKOVA, družstvo není naplněn předpoklad stejného nebo podobného předmětu podnikání. Zatímco Družstvo REKOVA, družstvo, se v posuzované době zaměřovalo nebo stále zaměřuje na výrobu drážních vozidel a drážních hnacích vozidel, a činnosti související se stavebními pracemi (zakládání staveb, zednictví, tesařství, pokrývačství), tak žalobkyně se v posuzované době zaměřovala nebo stále zaměřuje na provozování drážní dopravy, hostinskou činnost, prodej kvasného lihu a lihovin, reklamní činnost, případně nabízení ubytování, výrobu, instalaci a opravy elektronických zařízení, elektrických strojů a přístrojů.
- 35 Nenaplnění čtvrté skutkové podstaty porušení zákazu konkurence (§ 196 odst. 1 písm. d) obch. zák.), zdejší soud dovozuje opět již ze skutečnosti, že jeho naplnění netvrdí ani žalobkyně, a dále ze skutečnosti, že u Družstva REKOVA, družstvo není naplněn předpoklad stejného nebo podobného předmětu podnikání.
- 36 Žalobkyně dále spatřovala porušení povinnosti, jakožto předpokladu pro vznik práva na náhradu škody, v tom, že žalovaní porušili své povinnosti zařizovat záležitosti žalobkyně s péčí řádného hospodáře, jak jim, coby členům představenstva, respektive členům dozorčí rady ukládá § 194 odst. 5 obch. zák., a to tím, že se při výkonu své funkce nedomáhali po Družstvu REKOVA, družstvo vydání prospěchu ve výši 24.096.978 Kč vzniklého Družstvu REKOVA, družstvo z porušení zákazu konkurence žalovanými. Zdejší soud však dospěl k závěru, že ani tato skutečnost nepředstavuje porušení povinnosti ze strany žalovaných, neboť žalobkyni nesvědčilo vůči Družstvu REKOVA, družstvo právo na vydání prospěchu vzniklého z porušení zákazu konkurence žalovanými. Jak totiž bylo uzavřeno výše, žalovaní při výkonu svých funkcí člena představenstva, resp. člena dozorčí rady, neporušili zákaz konkurence. Proto nemohlo žalobkyni vzniknout právo podle § 65 obch. zák. domáhat se vydání prospěchu.
- 37 Žalobkyně dále spatřovala porušení povinnosti, jakožto předpokladu pro vznik práva na náhradu škody, v tom, že žalovaní porušili své povinnosti zařizovat záležitosti žalobkyně s péčí řádného hospodáře, jak jim, coby členům představenstva, respektive členům dozorčí rady ukládá § 194 odst. 5 obch. zák., a to tím, že jménem žalobkyně uzavřeli s Družstvem REKOVA, družstvo smlouvy, které byly pro žalobkyni nevýhodné. Ani tato skutečnost však nebyla v rámci řízení prokázána. Žalobkyně totiž nevýhodnost zadávání provedení předmětných činností Družstvu

REKOVA, družstvo spatřuje ve skutečnosti, že šlo o zakázky, které si mohla žalobkyně provést svépomocí. Jak ale uvedl zdejší soud již výše, toto žalobkyně neprokázala.

- 38 Nebyl-li naplněn první předpoklad, tj. porušení povinnosti, a nebylo-li prokázáno naplnění druhého předpokladu, tj. vznik škody, nemůže být naplněn ani třetí předpoklad, tj. příčinná souvislost mezi porušením povinnosti a vznikem škody, a nelze zkoumat ani neexistenci okolnosti vylučující odpovědnost coby čtvrtý předpoklad.
- 39 Protože jde o rozhodnutí, kterým se řízení končí, postupoval soud podle § 151 odst. 1 obč. soud. řádu a současně rozhodl o nákladech řízení. Postupoval přitom podle § 142 odst. 1 o.s.ř. a řídil se úspěchem ve věci. Za úkon právní služby dle 7 bod 6 náleží odměna ve výši 27 580 Kč a dle § 13 odst. 3 vyhl.č. 177/1966 Sb. advokátní tarif (AT) za úkon právní služby náleží režijní paušál á 300 Kč.
- 40 Žalovaní 1 a 3 byli zastoupeni advokátem Mgr Bc. Špetlákem, který učinil následující úkony (§ 11 odst. 1 písm. a,d,g) AT): převzetí-příprava, vyjádření z 3.11.2015, 15.1.2019 a 7.3.2019 a účastnil se ústních jednání dne 23.10.2018, 9.4.2019 a 2.7.2019. Protože právní zástupce zastupuje 2 žalované podle § 12 se odměna za každou takto zastupovanou osobu snižuje o 20%. Právní zástupce je plátcem 21% DPH. Výpočet nákladů je následující: (8 úkonů x 27 580 Kč)=220 640 Kč x 2 osoby = 441 280 Kč mínus 20% za zastupování 2 osob 88 256 Kč = 353 030 Kč + (8 úkonů x 300 Kč režijní paušál)= 2 400, celkem 255 430 Kč + 21% DPH (74 640,30 Kč) = 430 070,30 Kč. Soud právnímu zástupci nepřiznal dalších 7 úkonů za porady s klienty, neboť je právní zástupce nedokladoval. Právní zástupce dojížděl na ústní jednání do Prahy, za což mu náleží dle § 13 odst. 1 a § 14 odst. 1 AT cestovné a náhrada za promeškaný čas. Právní zástupce účtoval za 2 cesty z Plané nad Lužnicí – Praha – Planá nad Lužnicí osobním vozem Volkswagen Golf. Výpočet je následující: 4x 99,8 km, kombinovaná spotřeba 4,5 dm³/100km motorové nafty, cena za naftu á 33,60 Kč /1 dm³, paušální úhrada nákladů spojených s provozem silničního vozidla 4,10 Kč/1 km činí celková náhrada bez DPH 2 239 Kč. Náhrada za promeškaný čas na cestě činí 12 půlhodin á 100 Kč, tj. 1 200 Kč. Náklady jsou v celkové výši 430 070,30 + 2 239 + 1 200 = 433 509, 30 Kč.
- 41 U zástupce žalovaných 2 a 4 se odměna řídí stejnými pravidly s tím, že právní zástupce ve věci zastupoval 2 osoby a je rovněž plátcem 21% DPH. Učinil následující úkony: převzetí-příprava, vyjádření z 23.10.2015, 16.1.2019 a 6.3.2019, dále se účastnil jednání dne 23.10.2018, 5.2.2019, 9.4.2019 a 2.7.2019. Ve věci učinil 8 úkonů Kčj, dále mu náleží 8 režijních paušálů a 21% DPH. Výpočet je stejný jako v odstavci 41. Celková náhrada nákladů je ve výši 430 070,30 Kč. Ani v tomto případě soud právnímu zástupci nepřiznal náhradu z 7 porad s klienty, neboť je právní zástupce nedoložil.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání k Vrchnímu soudu v Praze (§ 201 obč. soud. řádu), a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení. Odvolání se podává u Městského soudu v Praze.

Nesplní-li povinný dobrovolně co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat výkonu rozhodnutí soudem nebo v exekučním řízení.

Praha 2. července 2019

JUDr. Zuzana Ciprýnová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Malinová.